

Umetnička izjava

dr um. Vesna Opavsky

Kreiram male prirodne oaze kao utočišta od gradskog betona i užurbanosti. Radim to, pre svega za sebe, ali sa željom da budu ponuđene i drugima. Pokušavam da grafikama isprovociram publiku da se zaustavi, zamisli, udahne i odmori.

Evociram sećanja iz detinjstva na hrapavost kore drveta, golicanje trave po bosim tabanima i zagledanje u žilice lišća. Ciljevi moje umetnosti su u kontrastu sa plastičnom tastaturom pod prstima, betonom, čelikom i ostalim utiscima okruženja savremenog poslovnog čoveka.

Istina je da sam i sama zbog brzog životnog tempa izabrala tehniku digitalne grafike. Kao opravdanje, trudim se da je koristim radi naglašavanja oblika, teksture i boje koje se mogu naći samo u sredinama bogatim rastinjem. Neretko u slike umećem delimično čitke reči ili rečenice. Pokušavam da navedem publiku da se prepozna u pričama koje prate koncept svake izložbe.

Raniji desetogodišnji kancelarijski posao nagomilao je veliko nezadovoljstvo oduzimanjem vremena koje sam mogla bez žurbe provoditi u prirodi, tako dragocenoj u današnje vreme. Moji umetnički radovi su postajali sve bogatiji detaljima i teksturom, što sam bila otuđenija od prirode. I tekst na grafikama se kretao, od nerazumljivog rukopisa, do, svima jasnih, digitalnih slova, uz trud da ne narušim kompoziciju i vizuelni kvalitet slike.

Umetnost kreiram na kampovanjima u prirodi koja su danas deo moga života. Prikupljam listove i pljosnate plodove koje moguće staviti u skener, fotografišem, crtam i slikam i onda, vođena emocijom i doživljajem, prenosim utiske o boravku na toj lokaciji, sugerišući zvuke i mirise. Materijalizujem glas prirode koja pokušava da skrene pažnju na značaj njenog očuvanja i da stekne poštovanje, kao neko od koga je sve nastalo.

Tokom 15 godina formirao se specifičan slojeviti stil – sačinjen od desetina slika, crteža, fotografija, rukopisa i tekstura. U kompjuterskom programu, delimično brišem unete slojeve, negde više, negde slabije, sve dok ne postanu vidljivi i delovi pozadinskih slojeva. Na taj način, iako nastaje jedno apstraktno, dvodimenzionalno delo, dobija se utisak dubine.

Iako napravljeni digitalnom tehnikom, vizuali su nežnih prelaza i podsećaju na tradicionalne tehnike ili akvarele. Cenim spontane, neočekivane kompozicije koje preuzimam iz prirode, u potpunoj suprotnosti sa geometrijom. Kompozicije dopunjavam crtežima koje dobijam razlivanjem ili prskanjem, stvarajući specifičan ritam nepravilnih tekstura.

U doktorskom umetničkom projektu „Ključna reč – Umetnost“ pokušala sam da definišem pojmove prirode i umetnosti prikupljajući reči od publike – uvlačeći posetioce u priču o umetnosti i njenom značaju za savremenog čoveka. Nakon izložbe sam napravila grafiku čija je kompozicija objedinila reči piblike i poslala svim učesnicima u znak zahvalnosti.

I umetnost i priroda – uvek su drugačiji, neponovljivi, puni skrivenih detalja – obezbeđuju kreativnost i igru, a to je ono što nedostaje svakom čoveku zaokupljenom brzinom svakodnevnog života.